

In capite ieiunij quod deamur vngē caput 2 facē laue
Hodie dilectissimi sacrum quadagesime tempus mag-
dmi: tempus militie xpiane. Nō nobis ē singulare
singulis hec obseruatio: vna om̄i ē quāq; i ea
de fidei cōueniūt vnitatē. Q; in corpore sit xpi ieiunium oī-
bus xpianis: Q; in caput suū membrū sequatur. Si
bona suscepimus ab hoc capite: mala autē q̄r nō susti-
neamus. In respue tristitia volumus: et cōiure iocundis.
Si nā ē: indignos nos capitis huius participatione probamus.
Om̄e em̄ qd patitur ille: pro nobis ē. Q; si in op̄e filii
tis nr̄i ei collaborare piget: i q̄ demceps cōdūtoris
nos exhibemus illi. Nō ē magnū si ieiunium cū xpo: qui
sessurus ē ad mēsa p̄ris cū xpo. Nō ē magnū si cōpatit
membrū capiti: cū q̄ et glificandū ē. Scl̄r membrū qd
huic p̄ oīa adhefuit capiti: et sequitur illū quocūq;
ierit. Alioq; si forte absendi separari q̄ cōtingat: p̄uer-
sati nr̄e etiā spū vite. Quocūq; em̄ capiti porro non
adheret: vñ ei iā sensus a vita. Nec sane deit q̄ corpo-
sua occupet: ut ne tūc siquidē absq; capite. Gernma-
bit rursū radix amaritudinis: venenatu caput: r̄in pul-
sabit. Illud iq; caput qd in eo cōtruenit an̄ mulier
fortis: nr̄ etiā. Dico autē qn̄ p̄ ea r̄gnatū ē i sp̄u:
quē nā filii nr̄i nr̄i cr̄nalis ediderunt. Videbit q̄ uam
si fuit qui reuelatos h̄z oculos cordis: et sp̄italit̄ inuē:
horredū oīno monstrū corpus hoīs: caput autē demo-
nis habens. Nō solū autē: s; etiā erūt sine dubio noui
simi hoīs illius p̄iora priorib;: cū v̄p̄cū id caput
qd prius fuit amputū: nō absq; septe nequiorib; re-
ueratur. Qis nō solo tremisat audiri: Tollens mē-
brū xpi facia membrū demoniorū. Absus a corpore sal-
uatoris: sathane miser incorporabor. Et p̄d̄i a
nobis sepe erenda ip̄a cōmūcio fr̄is. *In xpi adhe-*
tibi bonū ē. Caput gloriosū et b̄dictū i s̄cl̄i: i quo

et angelus prospice' concupiscit. Begit te quocumque ieris
 Si tunc sis pigne non euellat a te. n' timebo mala quoniam
 tu mecum es. Tu dolores meos portas. et p me doles.
 tu pignus tunc sis p angustia passionis foramine: ut latum
 pbeas sequentibus membris ingressu. Quis nos sepabit
 a caritate xpi. Ipa enim e: p qua totum corpus p mer
 us et uicturas crescit. Hoc gladium bonum cuius me
 mit p sapas: hec p qua bonum e et iocundum haurire frs
 i omni. Hoc unguentum quod descendit a capite i barba.
 descendit et i omni vestimenti: ut ne minima quidem sim
 bra caret unctio. In capite siquidem plenitudo gra
 tia de qua accipimus omnis. In capite vniuersitas misera
 tionis: i capite ihaustus fons pietatis dñe: i capite
 affluentia tota spiritalis ungenti: sicut scriptum e. Vni
 te deus deus tuus oleo leticie: p participibus tuis. Ipse
 enim quod tam copiose p vntur caput: mania ungere
 non veretur. Calumpniatur quidem discipuli: s' rident
 pro ea venas: q' bonum opus sit operata. Denique et
 nos hodie quod percipit i euangelio. Tu igitur cum ieiuna
 uis. unge caput tuum oleo digno. Spiritus dñi si
 cu eo quod vntur eum. et nichilominus tñ euangelizans
 pauperibus aut unge caput tuum. Complacet sibi p m
 filio: et dñi vox sonat i ethere: descendit sps i colu
 ba. Quatis frs quod xpi baptismo crisma defuit.
 Quis dñi spiritus super ipsum: et vinctum ab eo quod dubi
 tet. Hic e filius meus dilectus: i q' m bñ complacui. Hic
 plane spiritalis ungenti flagrantia e fragrantia e. Vnt
 p filium p participibus suis: i q' p actis singulariter
 complacet sibi. Pater utique diligit filium affectu utique di
 uino: et iexcepto omni creature. Vntur igitur p participibus suis.
 accumulans super eum vniuersa carismata benignitatis
 maiestatis suauitatis: habundantia replens eum uis
 cibus misericordie et misericordie. Vinctum denique misit ad nos.

xc vij.

que nobis exhibuit plenū grē et pietatis. Sic a prē
unctū ē caput nrm: nichilominus postulat a nobis
ungi. Cū ieiunauis iōp: unge caput tuū. Ita ne aqua
petat a ruuōlo fons indeficiens. Petat sine dubio: a
certe i petat magis. Ad fontē em bñ creūt flūia re
uertitur: ut uim fluant. Nō vō ut ming hñs quod
dedenit i petat rps: s; ne t peat quidā ad eū refert
noluis. Siquidē etiā flūis aq; si stare tepit: et ipā cō
pucrestet: et inundacōe frā supuēiens repellitur.
Sic plane sic grārū cessat decursus ubi transiō
fuit: n; mō nichil augetur iōio: s; qd; accipit auct
tur i pmae. **F**idelis autē i modico: censet dignū mu
nē amphion. Unge q; caput tuū refūdēis i eū q; sup
te ē quidq; i te ē deuocōis: q; delatōis: q; affi
ms. Unge caput tuū: ut si qua i te ē grā referatur
ad ipm: nec tuā q;us glām s; ipius ungit em ipm:
qui boni eius odor ē i oī loco. Memēto sane aduersū
ypocritas hūc processisse sermone. Nolite si sicut y
pocrite tristes. Nō ommodā nob; tristitiā iterdicit:
s; q; i facie ē cōm hoībus. Alioq; cor supietis ubi
tristitiā: et paulū q; discipulos cōtristasse nō pi
get: pro eo q; tristati sūt ad salutē. Nō ē talis
tristitiā ypocritarū: nō i corde s; i facie ē. **E**xterminat
facies suas. Nota promde q; nō dirit nolite esse
sicut ypocrite tristes: s; nolite si: hoc ē fingi. **E**c
quippe vulgo dicit. Triste se facit: a magnificat
se: et qui te bñficat i errore te inducit: et filia
q; plācōis sūt nō veritatis. Tu autē cū ieiun
uis unge caput tuū: et facie tuā laua. **E**xim
nat ali facie suā tu autē lauare iubet. Est autē
facies q; i facie ē cōuersacō. Hanc fidelis xpī ser
uū lauat: ne quod offendiculi prebeat ituen.
ypocrita magis exterminat: dū singularia

magis et iustitia sectatur. Et nec caput unguis cuius
 afflicto elongatur a christo: et vane fauoribus delatatur.
 Ungit porro semetipsum: ut propter fragrantiam operis
 non respergit. Aut certe quod manifestum est non esse
 caput ypocrite christum: nisi suum tamen quicquid caput un-
 gere potest: cuius mens non proprie testimonio consistat: sed
 adulacionibus demitatur. Date nobis autem facite ungi-
 nes de oleo vestro. Cur hoc? Quia in uasis suis oleum
 non habent. Et non est prudenter humiliori oleum dare.
 Sed enim sibi fieri nolunt: quoniam ipsi faciant alijs. Quia
 dum prophetam cum incerta et occulta sapientie sue reue-
 lant deus. Oleum magis peccatoris non impinguet caput
 meum. Emunt oleum istud ypocrite: sicut dominus ait. A-
 me dico vobis: receperunt mercedem suam. Exterminant
 enim facies suas: ut appareant ieiunantes. Vides quod. *xc viij.*
 breui sermone ypocritas et singularitatis notat:
 et arguit vanitatis. Vide etiam quod paucis et com-
 muni suadet bona: et communi hominibus provide. Unge
 caput tuum: et faciem tuam lava. Hoc est. Sic te in-
 prehensibile foris exhibe: ut diuinam tibi studeas
 consiliare gratiam: et ante oculos humanos non propria
 animi gloriam: sed auctoris. Quod est tamen et alio modo
 bona facies consistat pura: et unctum caput intellip-
 mens deuota. Quod si id probas aduersus duplex
 ritum quod marie solent appetere ieiunantes: hec
 duo verba abluciois et unctiois deum videntur.
 Alius enim ieiunat studio vanitatis: et hunc dicit
 faciem tuam lava. Alius ieiunat cum impatencia et ira-
 core: et hunc opus est ut caput unguat. Est autem
 caput istud mens interior: quod cum unguatur ieiun-
 mo cum spiritualiter delatatur in eo. An uero et nouum
 uidetur: ut dicamus ungi ieiunio. Ego plus dico:
 etiam impinguatur. Numquid non legisti quod scriptum est

ut alat eos i fame. Est ergo ieiunū corpus capi-
tis vinctū: carnis iedia refectio cordis Quid m dixerit
vinctōne q̄ et medet^r vulneribz: et erussatas cōstias
leuit^r. Emar i p̄pocrita ieiunio suo oleū p̄coris.
ego meū itim nō uedo ieiunū: et ipm m oleū ē
quo vngur. Onge caput tuū: ne quid forte minu-
ris a ip̄acie subeat. Nō solū autē s̄ et gl̄are i tribu-
lacōne: sicut ait apls Gl̄are inq̄ s̄ ab oī studio va-
nitatis: ut sit ecia fames munda ab oleo p̄coris

Qonuertimini ad me in *In capite ieiunij quō gūa*
toto corde urō i ieiunio *debeamus ad deum*
et fletu et plāctu: et stendite corda urā et
nō uestimenta urā: ait dñs omps. Q̄ sibi vult dilec-
sim: q̄ p̄cipit dñs ut cōuertam^r ad eū. Obi p̄m ē
et ecia oīa replet: et nichilomin⁹ cōplectit^r omīsa.
Quo me uertū: ut cōuertar ad te dñe deus meus.
Si ascendero i celū tu illic es: si descendero i infer-
nū ades. Quid tu iubes q̄ cōuertar ad te sup̄ an i
fru¹: ad dexterā an ad sinistrā. Consiliū istud ē fr̄i
mei: secretū ē: qd̄ solū credit^r amicis. Mysteriū regni
dei ē aplis reuelatur i aure: nā tui bis nichil dicit^r
absq̄ parabola. Nisi cōuersi fueris inq̄ et efficiam^r s̄
puulq̄ iste: nō mirabit^r i regnū celorū. Agnoscō
plane quo uelit ut quertam^r. Ad puulū cōuert^r nō
est: ut distam⁹ ab ip̄o q̄ m̄tis ē et hūilis corde. Ad
hoc siq̄d̄ puulq̄ datq̄ ē nobis. Hanc idē et magnā
ē s̄ m ciuitate dñi cui et dicitur Exulta et lauda
habitacio sp̄on: q̄ magnā i medio tui s̄d̄ ist^r.
Quid tu iplaris o homo: quid extolleis s̄i ausu.
Quid alitū sapias et oculi tui om̄e sublimē vident:
qd̄ tibi nō cedit i bonū. Sublimis quidē dñs: sed
nō ita p̄p̄m̄tur tibi laudabilis magnitudo illius:
nō eciam imitabilis. Eleuata ē magnificēcia illius.

et nō potis ad eam. **N**ec si te rupeis apphēdes. **A**scendet
 ip̄ homo ad cor altū: et exaltabitur deus. **E**xcessus siq̄
 de dñs: s̄ hūilia respicit: et alia a longe cognoscit. **H**ū
 liare: et apphēdisti. **N**ec plane lex pietatis: et ppter hāc
 legē sustinui te dñe. **S**i forte sublimitatis esset via p̄poi
 ti et illic iter quo onderetur salutare dei: q̄m facerent
 homines ut exaltaretur: q̄ crudelit̄ iūce sternem: iūce
 cōcularet: q̄ impudent̄ repent: manibz q̄ et pedibus
 conaretur ī altū: ut īponeret fest hoīes sup capita ahe
 na. **E**t certe qui cōtendit supgrēdi primos: multos iūe
 nt difficultates: multos habebit emulos: multos patiet̄
 cōtradictōes: ascendentes equidē ex aduerso. **N**ichil uō fa
 cilis ē uolenti: q̄ hūiliare semetipm. **H**oc uerbū ē dīctis
 sm q̄ oīno uos reddit īrecusabiles: ut ne tenuis q̄dē
 uelamē nobis p̄tendē liceat. **E**riā ad hūc p̄uulū ad
 hūilitatis et māsitudinis mgrm: quo nā mō cōuē
 nte sit uideamz. **C**ōuertimī ip̄ ad me: ī toto corde
 urō. **S**ies si dirisset cōuertimī nichil addēs: eet no
 bis foris libe rñdē fēm ē iā: aliud p̄pone mādātū
 lūc autē ut audio spūalis cōuersiōis nos amonē
 q̄ nō vna die pficitur: vīmā ul ī oī uita q̄ degmāz
 ī hoc corpe ualeat cōsumari. **C**orpi nāq̄ cōuersiō
 sola fuit: erit nulla. **F**or siquidē cōuersiōis ē: nō
 uirtus: uacua uirtute gerens spēm pietatis. **I**nter
 sū q̄ totz p̄gens ī ea q̄ foris sūt: et ignauy īteriorū
 suorū: putās se aliquid ēē cū nichil sit: ip̄ se sedu
 cit. **S**icut aq̄ effusus sū aut psalmista ī p̄sona hūi
 mōi: et dispersa sūt oīa ossa mea. **E**t alius quidā p̄phā
 cōmiderūt ip̄ alicm robur eius: et ignorauit. **E**re
 riorē quippe supficiē intuens: salua sibi oīa suspica
 tur: nō feniēs uermē occultū: qui interna corrodit.
Anz: tōnfura uestis needū mūta ē: reumorū re
 gula custoditur: statutus psallitur. **H**oris: s̄ cor lōge

xcii

et a me dicit dñs **A**ttende sollerter quid diligas qd
metuas vñ gauderas aut contristeis: et sub habitu
religiosis aīm sclarē: sub pānis cōuersioms iūies
cor puerfū **T**otū em cor m hñs qtuor affcōibz ē:
et de eis accipiendū puto qd dicitur: ut i toto corde
tuo cōuertaris ad deū **C**ōuertatur prīm amor
tuus: ut nichil oīno diligas nisi ipm: aut cōpter
ipm **C**ōuertat: etiā timor tuus ad ipm: qd puerfū
ē timor oīs quo metuis aliquid pter eū: aut nō
ppter eū **S**ic autē et gaudiū tuū et tristitia cō
cōuertant: ad ipm **H**oc autē ita fiet: si nō mī sē
cū dū eū doleas et leteris **Q**uid em puerfū ma
gis qd erul letari cū malefeceris: et m rebus pes
simis exultare: **S**z et ea q sēdm crñē ē tristitia
mortē opatur: **S**i pro tuo siue proremū patō doles
bñfacis: et hec tristitia ē ad salutē **S**i gauderas
ad munera grē: hoc gaudiū sēm ē et securū:
gaudiū i spū sctō **D**ebes et i dilcōne rpi fructus
congaudere prosperitatibz: aduersitatibz qz cōdē:
sicut scptū est **G**audete cū gaudentibus flete
cū flentibz **V**erū ne rpa ē pūpēdnda corpalis nō
uerfio: qz spitalis huius ammiculū nō facit: cō nō
pūū **I**nde ē q i loco hoc cū dixisset dñs i toto corde ad
didit procmq i ieiunio: qd vtiqz corpis ē **V**olo tūc
āmonitos esse frēs meos obseruandū illud nō ab esis
tñ s ab omibz crīmīs illecebris: et vniuersa corpis
uoluptate: ymo uō ieiunādū ē longe amplius a uia
is qd a cibis **S**z ē pams a q uos ieiunare nolo ne
forte deficiatis i uia: et si nescitis: panē dico lacrima
cū **S**equit: em **I**n ieiunio: et fletu et plāctu **E**x
git em plāctū a nobis: cōuersacōis pteritū pma
Ergit fletū desiderū future bñtitudinis **S**frē sūt:
michi lacrimę mee pams aut ppheta: dū dicitur m

cotidie ubi ē deus tuus **P**atū em placet huius uite noui-
 tas q̄ nōdū uetera plangit: nōdū plangit admissa p̄cā.
 nōdū plangit temp̄s amissū **E**t nō plangis: plane nō sentis
 uic̄ vulnera: q̄s̄ie lesione **E**t nec fuit satis gaudia cōcu-
 pistis: si nō cotidie postulas ea cū lacrimis **Q**uāq̄ tibi nota
 fuit: si nō rēnuat consolari aīa tua donec ueniat **A**dd.
 dē m̄ p̄phetā **E**t sēndite corda ur̄i: et nō uestimēta ur̄i
Quāq̄ uerbis manifeste prior ille ppl̄s uideorū et dūi-
 ac cordis et uane sup̄sticōis arguitur **C**rebra siquidē
 apud eos scissio uestiū sed nō cordiū ēē solebat **C**ū ei
 sēndit corda lapidea: q̄ nō poterat nec circūcidi.
Sēndite it̄ corda ur̄i: et nō uestimēta ur̄i **Q**uis in
 nobis ē cuius uolūtas cū om̄i aliq̄ solet obstinacior
 iuueni: **S**ēndat cor gladio sp̄s qd̄ ē uerbū dei: sēndat
 studet i m̄ltis festin̄s minucias dispartiri **A**lioq̄ nō
 ē cōueri ad dñm in toto corde: nisi scisso corde **D**on-
 cū vnā illā accipias i iherl̄m cuius p̄ncipatio eius nō
 sp̄m: m̄ltū tibi m̄ten p̄cipuitur: et si i vno offēdis
 fr̄es oīm reus **E**p̄s dñi m̄ltiplex aut sapiens: nec
 potes sequi m̄ltiplex: sine m̄ltiplici scissione **A**udi
 dem̄p hominē quē scdm̄ cor suū iuenerat deus **P**a-
 tū inquit cor meū deus: patū cor meū: paracēt et ad-
 iuer̄sa patū ad prosp̄a: patū ad humilia: patū ad
 sublimia: patū ad vniuersa q̄cūq̄ p̄cepis **D**is pas-
 torē ouū facere: vis regē constitue p̄p̄orū: **P**atū
 cor meū deus: patū cor meū **D**is ut dauid fidelis:
 ingredies et regrediens et p̄gens ad ip̄m regis: **E**t
 dicebat de p̄cōribz **C**oagulātū ē sicut lac cor eorū:
 ego uero legē tuā meditatus sū **I**nde ei cordis dūitū
 nō ai obstinatō q̄ meditatur q̄s nō legē dñi p̄pp̄ia
 uolūtatē **S**ēndamq̄ itaq̄ corda n̄rā dilactissimū: q̄reg
 it̄ḡ p̄m̄ uestimēta seruemq̄ **V**estes em̄ n̄rē uirtu-
 tes sūt **B**ona uestis caritas: bona uestis obia est

His qui custodit uestimenta hec: ut nō ambulet nudus
Demq; bti quorū recta sūt p̄ciā: et caritas op̄t mlti
tudine p̄ccōrū. **S**endamus corda sicut p̄d̄m ē ut her
uestimenta integra cōseruemq; q̄admodū cōseruata
ē tūca saluatoris. **N**ec mō seruat integrā uestē sū
sio cordis: s; et talarē eā fecit et posimū. quāsi a s̄to
p̄riarcha iacob accepit filius q̄p̄ etis amabatur
Hinc nēpe uirtutū p̄seuerācia. hinc querētiā pul
chre discolor v̄ntas. hinc illa ē gl̄a filie regis i f̄m̄b̄
is aureis circūamicta uarietibz q̄t enī et aliū her
fissio cordis intelligi. **U**t si qd̄ p̄uū fuit f̄mdat̄ ad cō
fessionē. si durū ad cōpassionē. **Q**uid m̄ f̄mdatur ulq;
ut fames effluat. **Q**uid m̄ f̄mdatur cor ut uisceribz
affluat pietatis. **O**culis p̄uictus v̄t̄p̄ f̄ssio: ut nec clau
sū lateat p̄cc̄i v̄m̄ i corde: n̄ indigēti p̄uictio claudam
uiscera m̄e. ut et ip̄i m̄az cōseqūm̄ a d̄no mō ih̄u xp̄o.
q̄ ē sup̄ oīa b̄nd̄s i s̄cl̄a am̄e. **I**n ieiunio & versu fuit

Hic uolūtas tua. **uolūtas tua**
sicut i celo et i t̄r̄r̄. **U**olūtas d̄m̄ fr̄s q̄ prius an
gelos creauit facies: cōsp̄t p̄modū i eis f̄ū beatū
Sicut em̄ uerbū qd̄ erat i p̄ncipio ōnē suscipiens d̄
et v̄e dicit̄ f̄m̄ cūto: sic uolūtas illa eterna i angelo
f̄ū ē: cū angelicā oīno i se absorbunt uolūtatē. **Q**uid
m̄ dicitur f̄ū i angelo: cū angelica f̄ū ē. **N**ec em̄
illius sūma felicitas ē: hic uolūptatis celestis tortor
q̄ diuina uolūtas n̄p̄a f̄ū ē etiā angelorū: ut q̄admo
dū placet deo v̄niuersis am̄f̄m̄cōis huiq; sic et ip̄i i oībz
delēntur. **I**ḡ orimq; ut sicut i celestibz f̄ū ē creaturis
fiat etiā i t̄r̄r̄is: ut sicut ageli sic et hō ad h̄ns v̄m̄cū co
sp̄s sit. **E**t h̄c m̄e q̄t obstacula se p̄ant: q̄t prohibent m̄
p̄d̄m̄etā. **O**biat sese malicia m̄d̄a: obiat i f̄m̄t̄as:
obiat cōcupia et ignōm̄cia n̄r̄a. **I**nest em̄ nob̄ a natura
m̄ḡ autē ab erratore n̄e aff̄c̄io q̄d̄ possū et libido nocē